

Journal of Urban Environmental Planning and Development

Vol 4, No 15, Autumn 2024

p ISSN: 2981-0647 - e ISSN: 2981-1201

Journal Homepage: <http://juep.iaushiraz.ac.ir/>

Research Paper

Investigating the Relationship Between the Quality of Governance and Social Hope Among the Youth of Bushehr City

Mohammad Mashayekhi: PhD Student in Sociology, Bushehr Branch, Islamic Azad University, Bushehr, Iran

Gholamreza Jafarinia * Associate Professor, Department of Sociology, Bushehr Branch, Islamic Azad University, Bushehr, Iran.

Habib paasalarzadeh: Assistant Professor, Department of Sociology, Bushehr Branch, Islamic Azad University, Bushehr, Iran.

Received: 2022/07/ 17 PP 59-72 Accepted: 2024/04/04

Abstract

Urbanization is one of the most promising opportunities for social and economic development through industrialization and modernization around the world. One of the social issues of urbanization in the current situation of Iranian society is the issue of social hope among the young generation. Social hope is one of the main elements in the development of societies, the creation of which requires capabilities and conditions that are built through the efficient functioning of governing institutions in society. In this regard, a theoretical model was designed based on internal and external theories and researches. Therefore, the present study was conducted to investigate the relationship between governance quality and social hope of an applied type with a quantitative approach and a survey method. The study population consisted of young people aged 20 to 35 years in Bushehr city who were selected as a sample based on stratified random sampling method. The research tool was a questionnaire whose reliability was confirmed by combined reliability and Cronbach's alpha test, and its validity was confirmed by experts by divergent and convergent validity. For data analysis, multiple linear regression analysis by input method and SPSS software was used. The obtained results showed that because the significance value is equal to (0.00) less than 0.05 and the value of F statistic is equal to (62.81), then the fitted regression model is significant. Also, the five dimensions of the independent variable of governance quality in the research model explain 45% of the changes in the social hope of the youth of Bushehr city.

Keywords: Social Hope, Hope For The Future, Quality Of Governance, Good Governance, Institutional Trust.

Citation: Mashayekhi, M., jafarinia, GH., Pasalarzadeh, H. (2024). Investigating the relationship between the quality of governance and social hope among the youth of Bushehr city. *Journal of Urban Environmental Planning and Development*, 4(15), 59-72.

© The Author(s) **Publisher:** Islamic Azad University of Shiraz

DOI:

* **Corresponding author:** Gholamreza Jafarinia, **Email:** jafarinia_reza@yahoo.com, **Tel:** +989171726337

Extended Abstract

Introduction

The development perspective of any country is directly related to the hope for the future of the youth of that society, because one of the main sources of growth and development of any society is the youth. Increasing hope in young people will lead to dynamism and vitality, social satisfaction and participation and their responsibility in the process of future development of urban society. When it comes to social hope, what explains the concept of hope most is the context of the social sciences. Because hope, like any other phenomenon, is formed in a social context and is influenced by the structures and institutions within society. Accordingly, hope is a concept that is created in a time process and the lived experience of human beings, as an objective and structural external reality, is effective in their perception of their situation and their society (Malmir et al., 2019). With this approach, social hope is a reality that depends on the social, political, economic and cultural capacities of society. Examining related research, it was found that social hope in Iranian society is in a problematic situation. Looking at the current situation in the country, it can be seen that the society is not in a favorable and satisfactory situation. Imbalance in household incomes and expenditures, high unemployment of educated people, closure of factories and workshops and unemployment of workers, prevalence of consumerism, non-productive economy and rent, lack of free flow of information, disability of the private sector, lack of efficient social security system, various international sanctions. Increasing social harms such as addiction, divorce and moral restraint, inefficiency of the general management system of society, etc. has reduced confidence and confidence in the future and weakened social hope in Iranian society (Asl Zaeem, 2019: 530).

In this study, based on the institutional approach, the issue of social hope with respect to the type of current issues and problems in Iranian society, which is more than the type of governance, has been studied in relation to the quality of government governance. The concept of the quality of governance means the efficient functioning of the governing body and how policy-making, decision-making and the

exercise of power in the implementation of laws by the government in various political, social, economic and cultural dimensions is equivalent to the theory of good governance of the World Bank.

With this description, the city of Bushehr, following the general situation of social hope in the country, in order to get out of this problematic situation, needs the need for research in this field, so that before it is possible to solve the problem, think and make policy in this field. Therefore, considering the importance of the role of this city in the policy development process of the country and also the strategic position resulting from its political, social and economic capabilities, the present study can pave the way for better understanding, production of applied knowledge and institutional and sociological solutions to solve hope reduction problem. Be the youth of this city. If this issue is ignored, failure to resolve it may lead to frustration, despair, dissatisfaction and deep distrust of the young community in the governing body. This study aims to investigate the relationship between the quality of governance and the social hope of the youth of Bushehr seeks an answer to the question: What is the relationship between the quality of governance and the social hope of young people aged 20 to 35 in Bushehr?

Methodology

This research is applied in terms of survey nature. The statistical population of the study is 20 to 35 years old youth in Bushehr in 2020. In this study, random stratified sampling method proportional to volume was used and to determine the sample size, Cochran's formula was used at 95% confidence level and 5% error. The sample size was 382 people. And for more accuracy, 385 people were selected as a sample. The required data collection tool is a questionnaire. SPSS software was used for descriptive and inferential analysis of data and linear regression model analysis was used to confirm the model. The validity of the questionnaire was confirmed as a formal validity with the benefit of experts after the necessary corrections. Cronbach's alpha coefficient and combined reliability were used to measure the reliability coefficient and ensure internal consistency between variables and items. According to Table 1, the values of these two coefficients for all research variables were

above 0.7, which indicates the confirmation of the reliability of the measurement tool.

Results and discussion

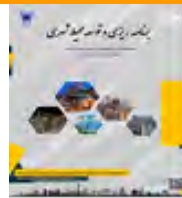
The results show that for each unit of standard deviation added, the rule of law variable will be added to the dependent variable of social hope by 0.401 standard deviation. Therefore, the rule of law variable has been the most important variable affecting social hope. The quality variable of regulations is in the next order, which for each unit added to its standard deviation, will be added to the social hope variable of 0.247 standard deviation. Effectiveness and efficiency variable The third variable affecting social hope, which was standardized with a standardized regression coefficient of 0.80, was another influential variable. The variables of opinion and response with a standardized regression coefficient of 0.125 had a positive and significant effect on social hope. It should be noted that the coefficient of the corruption control component in the amount of (- 0.082) indicates the negative role of this component in explaining the dependent variable of social hope. All estimated coefficients have been confirmed with more than 95% confidence and the coefficient of corruption control component has been confirmed at a significance level of 90%. As a result, it can be said that the research regression model, consisting of five independent variables and one dependent variable, is a suitable model and a set of independent variables can explain 45% of the changes in social hope of Bushehr youth.

Conclusion

Social hope is a capacity arising from the capabilities, political, social, economic and cultural structures and structures in a society that can lead to the growth and dynamism of any society. Social hope is a relational process, that is, it is produced in communication and calling, in other words, in a cyclical relation. In other words, the way of evaluating the conditions of society affects a person's attitude, which in turn motivates him and changes the way a person

perceives the situation, the same understanding of the situation and conditions of society, the basis of his hope or disappointment with The trend becomes the future. The purpose of this study was to determine the relationship between the quality of governance and social hope among young people aged 20 to 35 in Bushehr. The conceptual model of the research, which assumed the relationship between the dimensions of the independent variable quality of governance and social hope, was not realized with Rothstein's theory of experiences of individuals in relation to the efficiency and justice of institutions in producing hope, and with Richard Rorty's theory. The hopeful slogans in society, or in other words, in Rorty's view, are "failed prophecies," and in addition to Ghassan Hedge's view that we live by thinking of better realities in the future, and the government's performance in producing and distributing hope unequally between different groups. , Causes frustration for the future, is consistent.

Regression analysis of the relationship between five indicators of governance quality (rule of law, right to comment and accountability, government efficiency and effectiveness, control of corruption and quality of regulations) with social hope showed that the research model is a good model to explain changes in social hope among Bushehr youth. The sum of independent variables can explain 45% of the changes in the social hope of the youth of Bushehr. But what can be deduced from the analysis of the results of the research findings is that if the indicators of good governance in the performance of government and governing institutions are properly observed in society, it will build trust in the government among young people and increase their hope for the future. Existing economic, social, cultural and political capacities. Certainly a society plagued by poverty, unemployment, inflation, embezzlement, and various social problems cannot hope for a better future than it does now. Hopeful society is therefore a society whose institutions create the appropriate capacities to generate social hope among different groups of society.

فصلنامه برنامه ریزی و توسعه محیط شهری

دوره ۴، شماره ۱۵، پاییز ۱۴۰۳

شاپا چاپی: ۰۶۴۷-۲۹۸۱ شاپا الکترونیکی: ۱۲۰۱-۲۹۸۱

Journal Homepage: <http://juep.iaushiraz.ac.ir/>

مقاله پژوهشی

بررسی رابطه کیفیت حکمرانی با امید اجتماعی در بین جوانان شهر بوشهر

محمد مشایخی: دانشجوی دکترای جامعه شناسی، واحد بوشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، بوشهر، ایران

غلامرضا جعفری نیا: دانشیار گروه جامعه شناسی، واحد بوشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، بوشهر، ایران

حبیب الله پاسالارزاده: استادیار گروه جامعه شناسی، واحد بوشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، بوشهر، ایران.

دریافت: ۱۴۰۱/۰۴/۲۶ صص ۷۲-۵۹ پذیرش: ۱۴۰۳/۰۱/۱۶

چکیده

شهرنشینی یکی از امیدوارکننده ترین فرصت ها برای توسعه اجتماعی، اقتصادی از طریق صنعتی سازی و مدرن سازی در سراسر جهان است. یکی از مسائل اجتماعی شهرنشینی در شرایط کنونی جامعه ایرانی، مسئله امید اجتماعی در میان نسل جوان است. امید اجتماعی از عناصر اصلی توسعه جوامع است که خلق آن مستلزم قابلیت ها و شرایطی است که از طریق عملکرد کارآمد نهادهای حکمرانی در جامعه بر ساخته می شود. در این راستا بر اساس نظریه ها و پژوهش های انجام شده داخلی و خارجی مدلی نظری طراحی گردید. بنابراین پژوهش حاضر با هدف بررسی رابطه کیفیت حکمرانی با امید اجتماعی از نوع کاربردی و با رویکرد کمی و به روش پیمایشی اجرا شده است. جامعه پژوهش شامل جوانان ۲۰ تا ۳۵ سال شهر بوشهر بودند که بر اساس روش نمونه گیری تصادفی طبقه ای، تعداد ۳۸۵ نفر به عنوان نمونه انتخاب شدند. ابزار پژوهش پرسشنامه بود که پایایی آن به روش پایایی مرکب و آزمون آلفای کرونباخ، و روایی آن با تأیید خبرگان به روش روایی واگرا و همگرا تأیید شد. برای تجزیه و تحلیل داده ها از تحلیل رگرسیون خطی چندگانه به روش ورودی و از نرم افزار SPSS استفاده گردید. نتایج به دست آمده نشان داد که چون مقدار معناداری برابر (۰/۰۰) کوچکتر از ۰/۰۵ است و مقدار آماره F برابر (۶۲/۸۱) است، پس مدل رگرسیونی برازش داده شده معنادار است. همچنین ابعاد پنج گانه متغیر مستقل کیفیت حکمرانی در مدل پژوهش ۴۵ درصد از تغییرات امید اجتماعی جوانان شهر بوشهر را تبیین می کنند.

واژه های کلیدی: امید اجتماعی، امید به آینده، کیفیت حکمرانی، حکمرانی خوب، اعتماد نهادی.

استناد: مشایخی، محمد؛ جعفری نیا، غلامرضا و پاسالارزاده، حبیب (۱۴۰۳). بررسی رابطه کیفیت حکمرانی با امید اجتماعی در بین جوانان شهر بوشهر. فصلنامه برنامه ریزی و توسعه محیط شهری، ۴(۱۵)، ۷۲-۵۹.

ناشر: دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شیراز

© نویسندگان

DOI:

مقدمه

چشم‌انداز توسعه هر کشوری با امید به آینده جوانان آن جامعه رابطه‌ای مستقیم دارد، به این دلیل که یکی از منابع اصلی رشد و توسعه هر جامعه‌ای، جوانان هستند. افزایش امید در جوانان باعث پویایی و نشاط، رضایت و مشارکت اجتماعی و مسئولیت‌پذیری آنان در فرایند توسعه آینده جامعه شهری خواهد شد. وقتی از امید اجتماعی سخن به میان می‌آید، آنچه بیش از همه تبیین‌کننده مفهوم امید است، بستر علوم اجتماعی است. چراکه امید نیز مانند هر پدیده دیگری در بافتی اجتماعی شکل می‌گیرد و متأثر از ساختارها و نهادهای درون جامعه است. براین اساس امید مفهومی است که در فرایندی زمانمند ایجاد می‌شود و تجربه زیسته انسان‌ها، به عنوان واقعیتی عینی و ساختاری بیرونی، در تصور آن‌ها نسبت به وضعیت خود و جامعه‌شان تأثیرگذار است (Malmir et al., 2019). با این رویکرد امید اجتماعی واقعیتی است که وابسته به ظرفیت‌های اجتماعی، سیاسی، اقتصادی و فرهنگی جامعه تولید می‌شود.

با بررسی پژوهش‌های مرتبط، مشخص گردید که امید اجتماعی در جامعه ایران در وضعیت مسئله‌مندی قرار دارد. شاخص جهانی امید که با جمع‌آوری داده‌ها از طریق منابع مختلف آنلاین مانند داده‌های بانک جهانی، مؤسسه آمار یونسکو و سایر پایگاه‌های داده‌ای برای سنجش سطح امید در سال ۲۰۱۷، صورت گرفته، جایگاه ایران در بین ۱۳۱ کشور دنیا در رتبه ۹۲ است (Waslicker, 2018). علاوه بر این بر اساس مطالعات مرکز بررسی‌های استراتژیک ریاست جمهوری، در جامعه ایران، چشم‌انداز فردای حدود هفتادوپنج درصد از مردم، نسبت به امروزشان روشن‌تر نیست و میزان اعتماد اجتماعی (یکی از شاخصه‌های امید اجتماعی) میان مردم و نخبگان به پایین‌ترین سطح خود در چند دهه اخیر رسیده است (Mojahedi, 2019: 333). همچنین با نگاهی به وضعیت امروز کشور می‌توان دریافت که جامعه در وضعیت مطلوب و رضایت بخشی به سر نمی‌برد. عدم توازن در درآمد و هزینه‌های خانوارها، میزان بالای بیکاری تحصیل‌کردگان، تعطیلی کارخانه‌ها و کارگاه‌های تولیدی و بیکاری کارگران، رواج مصرف‌گرایی، اقتصاد غیرتولیدی و رانتی، عدم گردش آزاد اطلاعات، ناتوان شدن بخش خصوصی، فقدان نظام کارآمد تأمین اجتماعی، تحریم‌های مختلف بین‌المللی، افزایش آسیب‌های اجتماعی همچون اعتیاد، طلاق و بی‌بندوباری‌های اخلاقی، ناکارآمدی نظام مدیریت کلان جامعه و... باعث کاهش اعتماد و اطمینان به آینده و تضعیف امید اجتماعی در جامعه ایرانی گردیده است (Asl Zaeem, 1398: 530).

بر این اساس، جوانان در ارزیابی‌های خود از وضعیت جامعه در سال‌های اخیر، نتایج مثبتی را از برنامه‌ها، سیاست‌گذاری‌ها و مدیریت‌های مختلف در زندگی روزمره‌شان که توسط نهادهای سیاست‌گذار و اجرایی اجرا شده است، دریافت نکرده‌اند. بی‌اعتنایی، گسست نهادی، مهاجرت‌طلبی‌ها، نارضایتی اجتماعی و فردگرایی به‌ویژه در بین جوانان نشانه‌هایی از فراگیر شدن ناامیدی اجتماعی است. در بیانیه برنامه پیشرفت و توسعه ملل متحد تصریح شده است که: «... دولت‌ها باید از هر وسیله‌ای برای ارتقای حقوق رفاهی شهروندان‌شان استفاده کنند. رفاه شهروندان، از جمله ناظر بر این مقوله است که آن‌ها بتوانند وضعیت آینده را نسبت به وضعیت موجود، بهتر ارزیابی کنند و به آن امیدوار باشند...» (Haidarpour & Bezitnaha, 2019: 463). بریسویت^۱ ۲۰۰۴؛ دراوس^۲ ۲۰۰۴؛ استیونسون و پترسون^۳ ۲۰۱۶، بر این باورند که نهادهای اجتماعی کارآمد مانند نظام‌های قضایی، نیروهای پلیس و دولت‌های ملی می‌توانند پیش نیازهای مهمی برای توسعه و حفظ امید باشند، زیرا آن‌ها امنیت و ساختار اجتماعی لازم را برای زندگی خوب و موفقیت در زندگی شخصی و پیشرفت اجتماعی فراهم می‌کنند (Pleeging et al., 2021). در این پژوهش بر اساس رویکرد نهادی، مسئله امید اجتماعی با توجه به نوع مسائل و مشکلات کنونی در جامعه ایران که بیشتر از نوع حکمرانی است، در ارتباط با کیفیت حکمرانی دولت مورد بررسی قرار گرفته است. مفهوم کیفیت حکمرانی، به معنای عملکرد کارآمد نهاد حکمرانی و چگونگی سیاست‌گذاری، تصمیم‌گیری و کاربرد قدرت در اجرای قوانین توسط حکومت در ابعاد مختلف سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی به کار رفته و معادل نظریه حکمرانی خوب بانک جهانی است.

از دیدگاه بانک جهانی، حکمرانی فرایند اعمال قدرت بر منابع اجتماعی و مدیریت اقتصادی هر کشور برای دستیابی به توسعه تعریف شده است (Kaufman et al., 2010). روستاین، حکمرانی خوب را مفهومی چند بعدی می‌داند که کلیه جنبه‌های اعمال قدرت را از طریق نهادهای رسمی و غیررسمی در مدیریت منابع یک کشور شامل می‌شود. براین مبنا کیفیت حکمرانی با تأثیر این اعمال قدرت بر وضعیت زندگی شهروندان تبیین می‌شود (Rothstein & Theorel, 2015). مطابق با نظریه حکمرانی خوب هر چقدر میزان تغییرات مثبت در شاخص‌های حکمرانی بیشتر باشد، کیفیت حکمرانی در جامعه مطلوب‌تر است (Saei & Roshan, 2019: 171). با توجه به اینکه ارکان حکمرانی خوب شامل دولت، جامعه مدنی و بخش خصوصی است اما وضعیت بافت فرهنگی و اجتماعی شهر بوشهر و انتظارات فراگیری که مردم و جوانان این شهر به صورت تاریخی از دولت به عنوان مهمترین نهاد قدرت و تعیین بخش به نهادهای دیگر دارند، فقط به تحلیل و بررسی عملکرد دولت در نظریه حکمرانی خوب پرداخته می‌شود. گیدنز معتقد است، نهاد دولت به‌طور معمول از سه بخش شامل: قوه مقننه،

^۱Braithwaite^۲Drahos^۳Stevenson & Peterson

قوه مجریه و قوه قضاییه ایجاد می‌شود. همچنین می‌توان به سازمان‌ها و نهادهای عمومی غیردولتی، شهرداری‌ها و قوای نظامی نیز در کنار این سه قوه اشاره کرد (Pourezat, 2014: 270).

با این توصیف شهر بوشهر نیز به تبعیت از وضعیت کلی امید اجتماعی در کشور، برای برون‌رفت از این وضعیت مسأله‌مند به ضرورت پژوهش در این زمینه نیاز دارد، تا قبل از اینکه امکان حل مسأله فراهم است به چاره‌اندیشی و سیاست‌گذاری در این زمینه پرداخت. بنابراین با توجه به اهمیت نقش این شهر در فرایند سیاست‌گذاری توسعه کشور و همچنین موقعیت راهبردی ناشی از قابلیت‌های سیاسی، اجتماعی و اقتصادی آن، پژوهش حاضر می‌تواند زمینه‌ساز ایجاد فهم بهتر، تولید دانش کاربردی و همچنین ارائه راهکارهای نهادی و جامعه‌شناختی در حل مسأله کاهش امید اجتماعی جوانان این شهر باشد. اگر این مهم مورد بی‌توجهی قرار گیرد، ممکن است عدم حل این مسأله منجر به سرخوردگی، ناامیدی، نارضایتی و بی‌اعتمادی عمیق جامعه جوان به نهاد حکمرانی گردد. این پژوهش با هدف بررسی رابطه کیفیت حکمرانی با امید اجتماعی جوانان شهر بوشهر به دنبال پاسخی برای این سؤال است که: چه رابطه‌ای بین کیفیت حکمرانی با امید اجتماعی جوانان ۲۰ تا ۳۵ سال شهر بوشهر وجود دارد؟

پیشینه و مبانی نظری تحقیق

در پژوهشی عبدالهی (۱۳۹۹)، به بررسی عوامل جمعیتی، اقتصادی و اجتماعی مؤثر بر امید به آینده در میان افراد متأهل ساکن شهر تهران پرداخته است. نتایج نشان داد که امید به آینده پاسخگویان با افزایش سن و تعداد فرزندان آنها و همچنین با افزایش احساس ناامنی اقتصادی، اجتماعی و ناامنی روانی کاهش می‌یابد. از طرفی، با افزایش اعتماد سازمانی، تعداد سال‌های تحصیل و اعتماد عمومی پاسخگویان، امید به آینده افزایش می‌یابد. این نتایج بیانگر آن است که بستر اقتصادی، اجتماعی و روانی مناسبی برای تحقق انتظارات پاسخگویان، به‌ویژه برای افراد تحصیل کرده و دارای فرزند، وجود ندارد. لذا امید به آینده آنها کاهش یافته است. نصر اصفهانی و جواد یگانه (۱۳۹۸)، به بررسی «نگرش بازنشستگان به آینده: گزارشی از یافته‌های پیمایش ملی ارزش‌ها و نگرش‌های ایرانیان» پرداختند. نتایج حاکی از آن بود که تصور فرد از عدالت اجتماعی و اقتصادی به همراه رضایت از وضع اقتصادی کشور و تصور طبقاتی فرد از خود مهم‌ترین عوامل تبیین‌کننده میزان امید به آینده است.

رفیعی‌راد و محمدی (۱۳۹۸)، در مقاله «بررسی وضعیت امید به آینده در نوجوانان استان لرستان»، نشان دادند آزمودنی‌ها از نظر امید به آینده اقتصادی و اجتماعی در سطح تاحدی ناامید و در سه بعد دیگر (تحصیلی و سیاسی و روانی) در سطح نسبتاً امیدوار بودند.

در پژوهشی عظیمی و همکاران (۱۳۹۸)، به بررسی «چیزیستی امید اجتماعی و معیارهای سنجش آن: مطالعه‌ای موردی در شهر تهران» پرداختند. آنها نشان دادند که میزان انطباق اجتماعی و شکوفایی اجتماعی این افراد در سطح پایینی است یعنی افراد ساختارهای اجتماعی را به عنوان چهارچوبی مشخص در جهت تحقق اهداف شان قبول ندارند و حتی گاهی جامعه را عاملی باز دارند در مسیر تحقق اهداف شان می‌دانند. آنچه آنها را به آینده امیدوار می‌کند، صرفاً تلاش‌های فردی خودشان است. المیر و همکاران (۱۳۹۸)، در پژوهش «وضعیت سنجی امید اجتماعی در ایران (تحلیل ثانویه پیمایش وضعیت اجتماعی، فرهنگی و اخلاقی) به سنجش وضعیت امید اجتماعی در استان‌های کشور پرداختند. نتایج حاکی از آن بود که بین ارزیابی افراد از زمان حال با ارزیابی از گذشته و آینده رابطه معناداری وجود دارد. همچنین مشخص گردید اولاً در مجموع میانگین امید اجتماعی در بین ایرانیان برای ده سال آینده منفی و رو به کاهش است و ثانیاً تفاوت و نابرابری در امید اجتماعی به آینده در بین استان‌ها بیشتر خواهد شد.

پلیجینگ و همکاران (۲۰۲۱)، در مقاله «توصیف امید: مروری بین رشته‌ای بر ویژگی‌های امید» بیان می‌کنند که نحوه تعریف امید به طور قابل توجهی بین رشته‌ها متفاوت است و موجب آشفتگی در دیدگاه‌ها درباره امید شده است. آنها هدف از این مطالعه را مرور نظام‌مند و ارائه یک چارچوب مفهومی جامع از امید بر اساس ویژگی‌های توصیف شده از آن در ده رشته مختلف دانشگاهی بیان کرده‌اند. و با استفاده از روش پدیدارشناسی، این خصوصیات را جمع‌آوری و در دو رویکرد کلی: یکی امید مبتنی بر تجربه فردی و روان‌شناختی (احساس، شناخت، رفتار) و دیگری امید وابسته به زمینه اجتماعی (دوستان، خانواده، محیط نهادی، سیاسی، اجتماعی، اقتصادی، آموزشی)، دسته‌بندی کرده‌اند. آنها نشان می‌دهند که چگونه می‌توان از این چارچوب برای به دست آوردن درک کامل‌تری از مفهوم امید و نقاط ناشناخته آن در زمینه‌های پژوهشی استفاده کرد. کوک و کوئرو (۲۰۱۹)، در مقاله‌ای به بررسی «عاملیت، آینده و بازنمایی: مفهوم‌سازی امید در کارهای اخیر جامعه‌شناسی» پرداختند. نتایج نشان داد که بین امید و عاملیت رابطه وجود دارد و مفهوم امید نه به عنوان یک تجربه فردی، بلکه امید

¹ Pleeging et al

^۲ Cook & Cuervo

می‌تواند به عنوان بخشی از اقتصاد سیاسی گسترده‌تر، ما را با نابرابری‌هایی که از طریق توزیع نامتوازن منابع و تجربیات امید آشکار می‌شود، تطبیق دهد.

در پژوهشی واسلیکر (۲۰۱۸)، به بررسی «شاخص امید جهانی» که از سوی مجله پژوهشگران جوان ارائه شده، پرداخته است. این شاخص برای سنجش سطح امید برای ۱۳۱ کشور در سراسر جهان در سال ۲۰۱۷، ارائه شده است. تغییر در درآمد و در نتیجه شرایط زندگی را به عنوان عاملی برای اندازه‌گیری امید همراه با دیگر شاخص‌های اقتصادی و غیر اقتصادی مطرح می‌کند. نتایج حاکی از آن بود که یک کشور برای ایجاد تغییرات مثبت به امید نیاز دارد. اما از سوی دیگر در وهله اول برای ایجاد امید در جامعه نیازمند تغییر است. این شاخص در واقع سطح تغییرات امید را به عنوان نتیجه تغییرات رفتاری درون جامعه و عملکرد دولت‌ها بر اساس سه عامل: تغییر بلندمدت در درآمد ملی، منابع و ثبات سیاسی مورد سنجش قرار داده است. جین و کیم (۲۰۱۸)، در مقاله «رنگین کمان در جامعه: سنجش امید در جامعه» با استفاده از نظریه امید اسنایدر مقیاسی را برای سنجش امید طراحی کردند. نتایج حاکی از آن بود که ساختار امید اجتماعی رابطه معناداری با اثربخشی سیاسی و خود متقابل دارد. همچنین میزان امید اجتماعی کسانی که در انواع خاصی از فعالیت‌های اجتماعی شرکت کرده بودند، بیشتر از کسانی بود که چنین وضعیتی نداشتند. یوجی گندا (۲۰۱۶)، در مطالعه‌ای با عنوان «مقایسه بین‌المللی امید و شادی در ژاپن، انگلستان و ایالات متحده آمریکا» نشان داد که ازدواج، شغل، سلامتی، دوستان، اعتماد و میهن‌پرستی تأثیرات مشابهی در امید و شادی در بین سه کشور دارد. نداشتن دوستان، تجربه اعتماد پایین و عدم اعتقاد مذهبی از عوامل کاهش امید در ژاپن است. سختی‌های گذشته باعث کاهش میزان شادی در زمان حال می‌شود، اما در عین حال، چنین مشکلاتی مردم را به امیدواری ترغیب می‌کنند، که اقدامات پیش رو شرایط بهتری را به وجود خواهد آورد. در پژوهشی بریانت و ایلارد (۲۰۱۵)، به بررسی «امید به عنوان نوعی عاملیت درباره آینده اندیشه‌ی جوانان محروم» استرالیایی پرداختند. نتایج حاکی از آن بود که بسیاری از شرکت کنندگان نمی‌توانستند آینده‌ای بهتر از شرایط فعلی برای خود تصور کنند. و روایت آن‌ها از آینده متأثر از تجربیات گذشته و وضعیت کنونی‌شان بود.

امید اجتماعی

امید یک پدیده اساساً انسانی است که در طول تاریخ مورد توجه بسیاری از رشته‌های مختلف مانند فلسفه، الهیات، اخلاق، جامعه‌شناسی و روان‌شناسی قرار گرفته است. گرچه تقریباً همه رشته‌های مرتبط و جوامع علمی، امید را به عنوان یک انتظار مثبت به‌سوی آینده بهتر مطرح می‌کنند، اما به اعتقاد آوریل و ساندرا راجان^۳ بسیاری از تفاوت‌های اساسی در معنا، ریشه‌ها و درک کلی از اینکه امید چیست، از کجا ناشی می‌شود و چه عناصری را در بردارد، نه تنها در سنت‌های گوناگون، بلکه در تنوع زمینه‌های فرهنگی، سیاسی، مذهبی، اقتصادی و اجتماعی و اعتقادات نه‌فقط مردم عادی بلکه دانشمندان و محققان نیز ریشه دارد (Kraft and Walker, 2018: 3). از دیدگاه جامعه‌شناختی، امید اجتماعی یعنی آگاهی فرد از جایگاه خود در جامعه و ارتباط او با نظام اجتماعی. این تلقی برداشتی احساسی از وضع موجود نیست، بلکه آگاهی از جامعه و رابطه متقابل فرد و نظام اجتماعی است (Malmir et al., 2019: 245). در واقع امید به آینده با نگرش و رویکرد ذهنی شهروندان نسبت به جامعه، ارتباط معناداری دارد. به این معنا که برداشت و تلقی مثبت از شرایط جامعه می‌تواند به شکل‌گیری امید به آینده و قرار گرفتن تغییرات اجتماعی و اقتصادی در یک مسیر متعادل کمک کند و عکس این حالت نیز پیامدهای اقتصادی، اجتماعی و سیاسی گوناگونی را در پی دارد (Abdollahi, 2020: 316). اگر امید به صورت جداگانه تجربه شود و زمینه اجتماعی را به طور کامل نادیده بگیریم، تنها درک محدودی از امید خواهیم داشت (Pleeging et al., 2021).

غسان هیج^۴ انسان‌شناس معاصر استرالیایی (۲۰۰۳: ۳)، با الهام از رویکردی جامعه‌شناختی، معتقد است که جوامع مکانیسم‌هایی برای توزیع امید هستند و اینکه نوع دلبستگی عاطفی (نگرانی یا مراقبت) که یک جامعه در بین شهروندان خود ایجاد می‌کند، ارتباط تنگاتنگی با ظرفیت آن برای توزیع امید دارد. هیج (۲۰۰۴: ۱۲۰)، استدلال می‌کند که همه اشکال امید حاوی نوعی تصور از آینده‌ای بهتر است. ما با فکر کردن به واقعیت‌های بهتر، زندگی می‌کنیم. می‌توانیم این واقعیت‌های بهتر تصور شده را به عنوان «آرمان‌شهرهای کوچک» در نظر بگیریم. هیج (۲۰۰۳: ۲۴)، می‌نویسد: امیدواری بیش از هر چیز تمایل به اعتماد در مواجهه با آینده، گشایش در برابر آن و استقبال از آنچه که به ارمغان می‌آورد، حتی اگر فرد به طور قطع نداند چه خواهد شد. او امید را به عنوان یک مقوله اجتماعی و دولت را به عنوان تولیدکننده و توزیع‌کننده امید اجتماعی می‌داند. از نظر او دولت، امید را به طور نابرابر بین دسته‌های مختلف، تولید و توزیع می‌کند، از جمله توزیع عمیقاً نابرابر توانایی برای معنا بخشیدن به زندگی و به رسمیت شناختن ارزش خود به عنوان یک انسان. از نگاه او از آنجایی که امید اجتماعی با

^۴ Genda, yuji

^۲ Bryant & Ellard

^۳ Averill & Sundararajan

^۶ Hage, Ghassan

دولت‌ها مرتبط است، به مکان‌ها و گروه‌های خاصی نیز ارتباط پیدا می‌کند. از دیدگاه هیچ، امید اجتماعی شکل خاصی از امید است که از دیدگاه‌های جمعی از زندگی معنادار و زندگی اجتماعی شرافتمندانه در یک جامعه معین تشکیل شده است (Hedge, 2003: 18-9).

ریچارد رورتی با رویکردی عمل‌گرا از یک‌سو هرگونه بررسی گذشته را که معطوف به دلالت‌های آن در خصوص تصور شکل محتمل آینده نباشد، مورد انتقاد قرار می‌دهد و از سوی دیگر بر اهمیت اتخاذ چشم‌اندازی تاریخی برای تصور هرگونه امید قابل تحقق در آینده تأکید می‌کند. به این معنی که تأمل در مورد آینده باید از موضعی باشد که با توجه به چگونگی رسیدن‌مان به موقعیت حال، شکل گرفته باشد (Morgan, 2019: 3).

از نظر رورتی امید تنها معطوف به آینده نیست بلکه برای نشان دادن آنچه منطقاً می‌توانیم به تحققش در آینده امیدوار باشیم، معطوف به گذشته نیز است (Rorty, 2005: 318). در ادامه ریچارد رورتی اظهار می‌دارد که در جوامع غربی، طرح موضوع امید، پیامد محقق‌نشدن پیش‌گویی‌های امیدبخش لیبرالیسم و کمونیسم در دوره معاصر است. براساس این تحلیل، برآمدن مسئله امید در شرایط کنونی تا اندازه زیادی، تحت شعاع ناامیدی گروه‌های مختلف از شعارهای امیدبخش موجود در جامعه یا به تعبیری دیگر از نظر رورتی «پیش‌گویی‌های ناکام» است (Janadaleh, 2019: 502-503). در نهایت از دیدگاه رورتی، امید اجتماعی یعنی امید مشترک یک ملت و باور به اینکه در آینده چه چیزی امکان ظهور خواهد داشت. او پیشنهاد می‌کند که برای ارزیابی میزان امید اجتماعی، باید به نوع داستان و سناریویی که مردم درباره آینده‌شان دارند، مراجعه کرد. سناریویی که برآمده از گذشته و تاریخ یک ملت و همچنین گفتگوهای مردم با هم در تعامل روزمره قابل فهم است. از نظر رورتی خوش‌بینانه بودن این سناریو شرط لازم برای وجود امید اجتماعی در جامعه است. خوش‌بینانی از نگاه وی در واقع، گونه‌ای عمل‌گرایی است و الزامی به اثبات علمی آن نیست، یعنی همین کافی است که یک جامعه چه چیزی را بهتر می‌داند. او اعتقاد دارد، بهترین معیار واقع‌گرا بودن سناریو، متقاعد کننده بودن آن برای مردم است (Fazeli, 2016). رورتی می‌گوید جامعه امیدوار همواره منتظر تحقق اهداف دموکراتیک عادلانه و صلح‌طلبانه است و بر این اساس هویتی دموکراتیک، عدالت‌طلب و صلح‌جو شکل می‌گیرد که در چارچوب جنبش‌ها و مشارکت اجتماعی برای تحقق آینده‌ای بهتر می‌کوشد (Madani Ghahfarkhi, 2019: 42).

آرونسون^۱ امید را مفهومی مبتنی بر قدرت فهم و عمل براساس شرایط حال می‌داند. از نظر وی، امید بنیان و اساس اراده اجتماعی و عمل سیاسی است و در واقع مفهومی فراتر از یک وضعیت احساسی است. با همراهی افراد برای یک اقدام جمعی، شکل جدیدی از امید متولد می‌شود. کوشش جمعی برای رسیدن به اهداف عملی اجتماعی باعث ایجاد روش‌های تازه تفکر، تجربه، فهم و عمل می‌شود که همه آن‌ها برای یک فرد فراهم نیست. امید من یا امید در یک حالت کلی، همچون امید ما نیست. اهداف امید اجتماعی، شامل کاستن و یا حتی پایان دادن به فقر، نابرابری اقتصادی، نابرابری‌های نژادی و جنسیتی و همچنین آموزش، مراقبت‌های بهداشتی رایگان، ایجاد امنیت در سالمندان و گسترش حقوق است (Aronson, 2017). واسلیکر، بر اساس شاخص امید جهانی استدلال می‌کند که امید به عنوان یک سازه اجتماعی پیامدهای بسیاری برای مردم در یک جامعه مشخص و حتی در بین جوامع گوناگون دارد. از نظر او، انواع مختلف جوامع انتظارات متفاوتی از آینده دارند. برای مثال، مردمی که در مناطق خیلی گرم زندگی می‌کنند امید به آب و هوای معتدل‌تر دارند و مردمی که در جوامع با فساد زیاد، زندگی می‌کنند، امیدوارند در کشورشان، سطح فساد کاهش یافته و شفافیت بیشتر شود. در واقع این شاخص، سطح تغییرات امید را به عنوان پیامد تغییرات رفتاری درون جامعه و عملکرد دولت‌ها مورد سنجش قرار می‌دهد (Waslekar, 2018: 56).

کیفیت حکمرانی

در پژوهش حاضر مفهوم کیفیت حکمرانی، به معنای عملکرد کارآمد نهاد حکمرانی و چگونگی سیاست‌گذاری، تصمیم‌گیری و کاربرد قدرت در اجرای قوانین توسط حکومت در ابعاد مختلف سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی به کار رفته، و معادل نظریه حکمرانی خوب بانک جهانی است. جمیل و همکاران^۲ (۲۰۱۹)، اصطلاح حکمرانی یک مفهوم گسترده می‌دانند که به طور کلی نیازها و خواسته‌های شهروندان را با روش‌های مناسب و پذیرفته‌شده برآورده می‌کند. دانیل کافمن و همکارانش در بانک جهانی، حکمرانی خوب را به عنوان سنت و نهادهایی که توسط آنها قدرت به مصلحت عمومی در یک کشور اعمال می‌شود، تعریف می‌کنند و آن را بر اساس سه فرایند و با شش شاخص ذیل مورد بررسی قرار می‌دهند. الف: فرآیندی که از طریق آن صاحبان قدرت، انتخاب، نظارت و تعویض می‌شوند. ب: فرایند دوم شامل، ظرفیت و توانایی دولت برای اداره کارآمد منابع و اجرای سیاست‌های درست است. پ- فرایند سوم، احترام شهروندان و دولت به نهادهایی که تعاملات اجتماعی و اقتصادی میان آن‌ها را اداره می‌کنند (Kaufman et al., 2010).

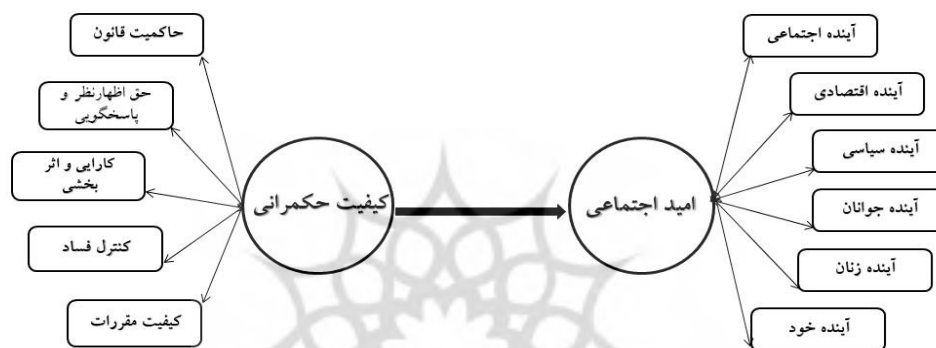
ابعاد حکمرانی خوب مبتنی بر تعریف بانک جهانی شامل: الف: حق اظهار نظر و پاسخگویی: میزانی که شهروندان هر کشور قادر به مشارکت در انتخاب دولت‌شان باشند و همین طور آزادی اظهار عقیده، آزادی انجمن‌ها و آزادی رسانه‌ها. ب: ثبات سیاسی: ادراک این احتمال که دولت

^۱Aronson

^۲Jameel et al

با ابزارهای مغایر با قانون اساسی یا ابزارهای خشونت شامل خشونت (شورش) داخلی یا تروریسم، بی ثبات یا سرنگون خواهد شد. کارایی و اثربخشی: کیفیت خدمات عمومی، کیفیت خدمات شهری و استقلال آن از فشارهای سیاسی، کیفیت تدوین خط مشی و اعتبار تعهد دولت به این خط مشی‌ها. ج: کیفیت مقررات: توانایی دولت (حکومت) در تدوین و اجرای خط مشی‌ها و مقررات درست و بی عیب که توسعه و پیشرفت بخش خصوصی را اجازه می‌دهد و ارتقا می‌بخشد. د: حاکمیت قانون: میزانی که موجب می‌شود نمایندگان (عاملان) به قوانین جامعه اطمینان کنند و به آن پایبند باشند و به‌ویژه کیفیت اجرای تعهدات، خط‌مشی‌ها و همچنین اطمینان و پایبندی دادگاه‌ها در برابر جرم و جنایت. ه: کنترل فساد: میزانی که از قدرت عمومی برای منافع شخصی استفاده می‌شود، شامل شکل‌های خرد و بزرگ فساد و همین‌طور تسخیر دولت به دست نخبگان و در جهت منافع شخصی (Tavakoli et al., 2020: 82).

در این پژوهش فقط به پنج شاخص به غیر از شاخص ثبات سیاسی پرداخته شده است. روستاین در دیدگاه نظری خود با تأکید بر کارآمدی نهادها در حکمرانی خوب بیان می‌کند، مردم درباره اعتماد یا عدم اعتماد به نهادها، نه بر اساس اعلامیه‌ها یا تصمیمات سیاسی، بلکه بر اساس تجربیات محسوس و سایر اطلاعاتی که در ارتباط با نهادها، به نظرشان قابل اعتماد است، تصمیم‌گیری می‌کنند (Rothstein, 2014: 222). از دیدگاه روستاین، تجربه‌های خدمات نهادها، باعث شکل‌گیری اعتماد به نهادها می‌شود زیرا اصول و اعمالی که تجربه خدمات خاصی را شکل می‌دهند، نشانه‌هایی قوی در مورد عملکرد سیستم ایجاد می‌کند (Rothstein and Stoll, 2008).

شکل ۱- مدل مفهومی پژوهش (منبع: مطالعات نویسندگان، ۱۴۰۰)

چارچوب نظری پژوهش حاضر بر اساس دیدگاه‌های دانیل کافمن، بورو روستاین و ریچارد رورتی و غسان هیج، طراحی شده است. در رویکرد نهادی، پدیده‌های اجتماعی در واقع بر ساخته ظرفیت‌ها، شرایط و قابلیت‌های سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی ناشی از کیفیت عملکرد نهادهای حکمرانی حاکم بر جامعه است. مدل و فرضیه‌های پژوهش بر اساس پنج شاخص از شاخص‌های شش‌گانه حکمرانی خوب که توسط کافمن و همکارانش در بانک جهانی مطرح گردیده (حاکمیت قانون، حق اظهارنظر و پاسخگویی، کارایی و اثربخشی دولت، کنترل فساد و کیفیت مقررات) تدوین شده است. متناسب با تحلیل روستاین، در تبیین رابطه کیفیت حکمرانی با امید اجتماعی، ادراک مردم درباره اعتماد یا عدم اعتماد به کارآمدی نهادها بر اساس تجربیات محسوس و سایر اطلاعاتی که آن‌ها در ارتباط با نهادها دارند، سنجیده می‌شود. می‌توان این تحلیل را مطرح کرد که عملکرد نهادهای حکمرانی و وجود شرایط مطلوب ناشی از رعایت شاخص‌های حکمرانی خوب، می‌تواند باعث اعتماد جوانان و تعمیق این شرایط به آینده را از طرف آن‌ها در پی داشته باشد که به دنبال آن امید به آینده را در آنان تقویت می‌کند. همچنین بر اساس دیدگاه رورتی، می‌توان این‌چنین تحلیل کرد که نگرش مثبت افراد درباره شرایط و ظرفیت‌های موجود و همچنین سناریوی متقاعدکننده‌ای که جوانان درباره وضعیت جامعه دارند، نتیجه تحقق اهداف دموکراتیک و عدالت طلبانه ناشی از حکمرانی است و ناامیدی پیامد محقق‌نشدن شعارهای امیدبخش موجود در جامعه است. در ضمن با توجه به دیدگاه هیج، دولت مولد و توزیع‌کننده امید اجتماعی است. بدین لحاظ امید به مکان‌ها و گروه‌های خاصی (جوانان) نیز مرتبط است. از نظر او امید بیش از هر چیز تمایل به اعتماد در مواجهه با آینده دارد.

مواد و روش تحقیق

این پژوهش از نظر هدف کاربردی با ماهیت پیمایشی است. جامعه آماری پژوهش را جوانان ۲۰ تا ۳۵ ساله شهر بوشهر در سال ۱۳۹۹ تشکیل داده‌اند که بر اساس آمار سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی استان بوشهر، تعداد آن‌ها ۸۱۰۰۰ نفر بوده است. در این پژوهش از روش نمونه‌گیری طبقه‌ای تصادفی متناسب با حجم استفاده شد. و برای تعیین حجم نمونه از فرمول کوکران در سطح اطمینان ۹۵ درصد و خطای ۵ درصد

استفاده گردید. با این فرمول تعداد حجم نمونه ۳۸۲ نفر محاسبه شد. و برای دقت بیشتر، تعداد ۳۸۵ نفر به عنوان نمونه انتخاب گردید. ابزار گردآوری داده‌های مورد نیاز پرسشنامه می‌باشد. که با استفاده از پرسشنامه‌های به‌کاررفته در پژوهش‌های پیشین و با بهره‌گیری از نظرات متخصصان حوزه جامعه‌شناسی در قالب ۴۹ گویه و در مقیاس پنج درجه‌ای لیکرت طراحی شد. متغیرهای مورد سنجش شامل: کیفیت حکمرانی (متغیر مستقل) با ۱۹ گویه در پنج بعد حاکمیت قانون، حق اظهار نظر و پاسخگویی، اثربخشی و کارایی، کنترل فساد، کیفیت مقررات، و امید اجتماعی (متغیر وابسته) با ۲۶ گویه و متغیرهای جمعیت‌شناختی با ۴ گویه می‌باشد. با در نظر گرفتن ریزش (عدم پاسخ فرد یا بی‌اعتبار بودن پاسخ‌ها)، با توجه به کاغذی بودن پرسشنامه‌ها، ۲۰ درصد ریزش در نظر گرفته شد و تعداد ۴۶۰ پرسشنامه توزیع گردید. ابتدا شهر بوشهر، به ۲ منطقه بر اساس مناطق شهرداری تقسیم شد و با توجه به حجم جامعه آماری و پراکندگی آن در میان دو منطقه، بر اساس آمار سازمان برنامه و بودجه استان، حجم جمعیت جوانان هر منطقه مشخص گردید. پس از آن با محاسبه درصد جمعیت هر منطقه نسبت به کل جامعه آماری، تعداد نمونه‌های هر منطقه برای توزیع پرسشنامه تعیین شد. سپس پرسشنامه مربوط به هر منطقه یا درب منازل تحویل داده شد و یا در معابر، پارک‌ها و مکان‌های عمومی توسط تیم پژوهش بصورت حضوری و از طریق گفتگوی مستقیم با مشارکت‌کنندگان تکمیل و جمع‌آوری شد. برای تجزیه و تحلیل توصیفی و استنباطی داده‌ها از نرم افزار SPSS و از تحلیل مدل رگرسیون خطی برای آزمون فرضیه‌ها و تأیید مدل استفاده گردید. در این پژوهش برای محاسبه روایی پرسش‌نامه، به صورت روایی صوری و با بهره‌مندی از نظر متخصصان پس از اصلاحات لازم تأیید شد. برای سنجش ضریب پایایی پرسش‌نامه و اطمینان از هماهنگی درونی میان متغیرها و گویه‌ها از ضریب آلفای کرونباخ و پایایی ترکیبی استفاده گردید. مطابق جدول ۱، مقادیر این دو ضریب برای تمام متغیرهای پژوهش بالای ۰/۷ به دست آمد که بیانگر تأیید پایایی ابزار اندازه‌گیری است.

جدول ۱- ضریب آلفای کرونباخ و پایایی ترکیبی متغیرها

متغیرهای پژوهش	ضریب آلفای کرونباخ	ضریب پایایی ترکیبی
کیفیت حکمرانی	۰/۷۷۰	۰/۸۴۲
امید اجتماعی	۰/۷۷۹	۰/۸۴۳

(منبع: مطالعات نویسندگان، ۱۴۰۰)

بحث و ارائه یافته‌ها

جدول ۲- یافته‌های جمعیت‌شناختی

ویژگی‌های جمعیت‌شناختی	فراوانی	درصد	جمع
جنسیت	مرد	۲۲۰	۵۷٪
	زن	۱۵۱	۳۹٪
	بی‌پاسخ	۱۴	۴٪
سن	۲۴ تا ۳۰	۱۰۵	۲۷٪
	۲۹ تا ۳۵	۱۵۶	۴۱٪
	۳۵ تا ۴۰	۱۲۴	۳۲٪
وضعیت تأهل	مجرد	۱۷۳	۴۵٪
	متاهل	۱۵۶	۴۰٪
	جداشده	۳۳	۹٪
	سایر	۲۳	۶٪
اشتغال	شاغل	۱۰۹	۲۸٪
	بیکار	۱۷۵	۴۶٪
	خانه دار	۹۰	۲۳٪
	بی‌پاسخ	۱۱	۳٪

(منبع: مطالعات نویسندگان، ۱۴۰۰)

نتایج تحلیل رگرسیون

در این بخش، هدف یافتن بهترین مدل رگرسیونی برای تبیین امید اجتماعی توسط مؤلفه‌های پنج‌گانه کیفیت حکمرانی است. بنابراین یک متغیر وابسته (امید اجتماعی) و پنج متغیر مستقل (حاکمیت قانون، حق اظهارنظر و پاسخگویی، اثربخشی و کارایی، کنترل فساد و کیفیت مقررات) را در اختیار داریم. برای آشنایی بیشتر با چگونگی توزیع پنج متغیر مربوط به مؤلفه‌های کیفیت حکمرانی، در ادامه برخی شاخص‌های آماری و نمودارهای توصیف‌گر را ارائه می‌نماییم.

جدول ۳- شاخص‌های آماری پنج مؤلفه کیفیت حکمرانی

تعداد	کمینه	بیشینه	میانگین	انحراف معیار	
۳۸۵	۱/۲۰	۵/۰۰	۳/۴۰	۰/۶۸	حاکمیت قانون
۳۸۵	۱/۰۰	۵/۰۰	۳/۳۸	۰/۸۳	حق اظهارنظر و پاسخگویی
۳۸۵	۱/۲۵	۵/۰۰	۳/۴۱	۰/۸۱	اثربخشی و کارایی
۳۸۵	۱/۰۰	۵/۰۰	۳/۵۲	۰/۸۲	کنترل فساد
۳۸۵	۱/۵۰	۵/۰۰	۳/۴۲	۰/۶۹	کیفیت مقررات
۳۸۵					تعداد جامعه

(منبع: مطالعات نویسنده‌گان، ۱۴۰۰)

در جدول شماره ۳، مشاهده می‌شود که در هر پنج مؤلفه بیشینه ۵ می‌باشد در حالی که فقط در دو مؤلفه، کمینه ۱ مشاهده شده و در سه مؤلفه دیگر، کمینه از ۱ بیشتر است. همچنین در هر پنج مؤلفه میانگین داده‌ها بیشتر از ۳ است با این حال بیشترین میانگین در کنترل فساد و کمترین میانگین در حق اظهارنظر و پاسخگویی رخ داده است. توجه به این نکته هم لازم است که کمینه پراکندگی در حاکمیت قانون و بیشینه آن در حق اظهارنظر و پاسخگویی رقم خورده است.

ماتریس ضرایب همبستگی بین مؤلفه‌های کیفیت حکمرانی

ضرایب همبستگی پیرسون گزارش شده در جدول شماره ۴، میزان همبستگی بین مؤلفه‌های پنج‌گانه کیفیت حکمرانی را نشان می‌دهد در تمام موارد ۰/۰۰۱ است. یعنی برآوردها با اطمینان بیش از ۹۹ درصد صورت گرفته است. همه همبستگی‌ها مثبت و مستقیم و بیشینه همبستگی بین مؤلفه‌های حق اظهارنظر و پاسخگویی و کیفیت مقررات و کمینه همبستگی بین مؤلفه‌های اثربخشی و کارایی و کیفیت مقررات قابل مشاهده است.

جدول ۴- ضرایب همبستگی برآورد شده بین مؤلفه‌های متغیر کیفیت حکمرانی

حاکمیت قانون	حق اظهارنظر و پاسخگویی	اثربخشی و کارایی	کنترل فساد	کیفیت مقررات	
۱	۰/۴۴۵	۰/۳۶۶	۰/۳۴۷	۰/۳۶۰	حاکمیت قانون
۰/۴۴۵	۱	۰/۳۶۶	۰/۴۰۱	۰/۵۳۸	حق اظهارنظر و پاسخگویی
۰/۳۶۶	۰/۳۶۶	۱	۰/۴۷۵	۰/۲۴۸	اثربخشی و کارایی
۰/۳۴۷	۰/۴۰۱	۰/۴۷۵	۱	۰/۴۶۶	کنترل فساد
۰/۳۶۰	۰/۵۳۸	۰/۲۴۸	۰/۴۶۶	۱	کیفیت مقررات

(منبع: مطالعات نویسنده‌گان، ۱۴۰۰)

حال که با نحوه توزیع و ویژگی‌های آماری مؤلفه‌های پنج‌گانه حکمرانی تا حدودی آشنا شدیم. مبتنی بر مبانی نظری بحث، منطقی است که بر مدل رگرسیونی احتمالی بین این مؤلفه‌ها به عنوان متغیرهای تبیین‌کننده (مستقل) و مؤلفه امید اجتماعی به عنوان متغیر تبیین‌شونده (وابسته) متمرکز شویم. با توجه به مطالب عنوان شده در مبانی نظری، انتظار می‌رود که هر پنج مؤلفه در مدل احتمالی حضور داشته باشند. در ابتدا مدل رگرسیون خطی چندگانه را مورد آزمایش قرار می‌دهیم. نتایج حاصل در جدول شماره ۵، ارائه شده است.

جدول ۵- نتایج محاسبات آزمون ANOVA برای برازش مدل رگرسیونی

مجموع مربعات خطا	درجه آزادی	میانگین مربعات خطا	F محاسبه شده	سطح معنی داری
۴۹/۸۳۷	۵	۹/۹۶۷	۶۲/۸۱	۰/۰۰۰
۶۰/۱۴۵	۳۷۹	۰/۱۵۹		
۱۰۹/۹۸۲	۳۸۴			

(منبع: مطالعات نویسندگان، ۱۴۰۰)

جدول شماره ۶ خلاصه مدل را نشان می‌دهد. مقدار ضریب همبستگی بین متغیرهای مستقل با متغیر وابسته امید اجتماعی ۰/۶۷ درصد است که همبستگی مناسبی را نشان می‌دهد. مقدار ضریب تعیین ۰/۴۵۳ درصد و مقدار ضریب تعیین تعدیل شده برابر ۰/۴۴۶ است و خطای استاندارد ۳۹۸/۳ گزارش شده است.

جدول ۶- خلاصه نتایج مدل پیش‌بینی امید اجتماعی از روی ابعاد متغیر مستقل کیفیت حکمرانی

مدل	ضریب همبستگی	ضریب تعیین	ضریب تعیین تعدیل یافته	خطای استاندارد
۱	۰/۶۷۳	۰/۴۵۳	۰/۴۴۶	۳۹۸/۳

(منبع: مطالعات نویسندگان، ۱۴۰۰)

جدول شماره ۷، رگرسیون چندگانه امید اجتماعی با روش ورود هم‌زمان را نشان می‌دهد. همان‌طور که در این جدول مشاهده می‌شود، نتایج حاکی از آن است که ابعاد متغیر مستقل شامل (حاکمیت قانون، حق اظهار نظر و پاسخگویی، اثربخشی و کارایی، کنترل فساد و کیفیت مقررات) توانسته‌اند، با توجه به جدول شماره ۶ و با استناد به ضریب تعیین تعدیل‌یافته، حدود ۴۵ درصد از تغییرات متغیر وابسته امید اجتماعی را پیش‌بینی کنند. درواقع این عدد به ما می‌گوید ۴۵ درصد از تغییرات متغیر وابسته تحت تأثیر ابعاد متغیر مستقل است. اکنون برای ارزیابی معناداری این نتیجه به جدول شماره ۵، نگاه می‌کنیم، یعنی میزان معناداری F، که درواقع میزان معناداری F به ما خواهد گفت آیا مدل رگرسیونی متغیرهای مستقل به خوبی متغیر وابسته را در جامعه آماری پیش‌بینی می‌کند یا خیر؟ در این پژوهش همان‌طور که از خروجی‌ها مشخص شده است، مقدار F (۶۲/۸۱) در سطح خطای کمتر از ۰/۰۱ معنادار است و می‌توان گفت فرض صفر مبنی بر اینکه R چندگانه در جامعه برابر با صفر است، رد می‌شود. اما باید در نظر داشت که این به معنای معنادار بودن تک تک متغیرهای درون معادله نیست و برای روشن‌شدن معناداری تک تک متغیرها به مقدار t در جدول ضرایب معناداری، جدول شماره ۷، و در مرحله آخر برای شناسایی مهم‌ترین متغیرهای مؤثر بر امید اجتماعی به ضرایب استاندارد شده (Beta) نگاه می‌کنیم. نتایج نشان می‌دهد در ازای هر واحد اضافه شدن انحراف استاندارد متغیر حاکمیت قانون، به متغیر وابسته امید اجتماعی به میزان ۰/۴۰۱ انحراف استاندارد افزوده خواهد شد. بنابراین متغیر حاکمیت قانون، مهم‌ترین متغیر مؤثر بر امید اجتماعی بوده است. متغیر کیفیت مقررات در مرتبه بعدی قرار دارد که به ازای هر واحد اضافه شدن بر انحراف استاندارد آن، به متغیر امید اجتماعی ۰/۲۴۷ انحراف استاندارد افزوده خواهد شد. متغیر اثربخشی و کارایی سومین متغیر مؤثر بر امید اجتماعی که با میزان ضریب رگرسیونی استاندارد شده ۰/۱۸۰ به عنوان یکی دیگر از متغیرهای تأثیرگذار بوده است. متغیر حق اظهار نظر و پاسخگویی نیز با ضریب رگرسیونی استاندارد شده ۰/۱۲۵ به طور مثبت و معناداری بر امید اجتماعی تأثیرگذار بوده است. به این نکته باید توجه کرد که ضریب مؤلفه کنترل فساد به مقدار (۰/۰۸۲ -) نشان‌دهنده نقش منفی این مؤلفه در تبیین متغیر وابسته امید اجتماعی است. همه ضرایب برآورد شده با اطمینان بیش از ۹۵ درصد مورد تأییدند و ضریب مؤلفه کنترل فساد در سطح معنی‌داری ۹۰ درصد تأیید گردیده است. در نتیجه می‌توان گفت که این مدل مناسب بوده و مجموعه متغیرهای مستقل قادرند ۴۵ درصد از میزان تغییرات امید اجتماعی جوانان شهر بوشهر را تبیین کنند.

جدول ۷- ضرایب معناداری متغیرهای مستقل در مدل رگرسیونی

ضرایب استاندارد نشده	خطای استاندارد	T ضرایب استاندارد شده Beta	T محاسبه شده	S سطح معنی داری
۱/۲۹۳	۰/۱۳۲		۹/۷۵۹	۰/۰۰۰
۰/۳۱۴	۰/۰۳۵	۰/۴۰۱	۹/۰۴۳	۰/۰۰۰

ضرایب استاندارد نشده	خطای استاندارد	T ضرایب استاندارد شده Beta	T محاسبه شده	S سطح معنی داری
۰/۰۸۱	۰/۰۳۱	۰/۱۲۵	۲/۵۶۳	۰/۰۱۱
۰/۱۱۹	۰/۰۳۰	۰/۱۸۰	۳/۹۸۷	۰/۰۰۰
-۰/۰۵۴	۰/۰۳۱	-۰/۰۸۲	-۱/۷۳۰	۰/۰۸۴
۰/۱۹۲	۰/۰۳۷	۰/۲۴۷	۵/۱۳۸	۰/۰۰۰

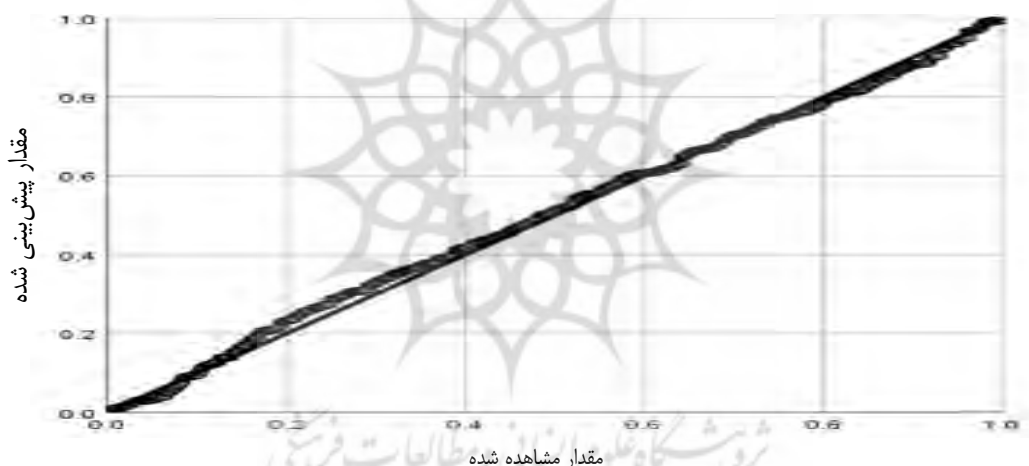
(منبع: مطالعات نویسنده‌گان، ۱۴۰۰)

نمودار شماره ۱، با عنوان نمودار احتمال - احتمال، به خوبی نشان می‌دهد که باقی‌مانده‌های این مدل رگرسیونی دارای توزیع نرمال می‌باشند. به این ترتیب می‌توان فرمول ۱، را برای برآورد مدل رگرسیونی خطی مورد نظر ارائه کرد:

$$\hat{y} = 1.29 + 0.4x_1 + 0.13x_2 + 0.18x_3 - 0.08x_4 + 0.25x_5$$

فرمول ۱ - فرمول برآورد مدل رگرسیون خطی

در این فرمول $\hat{y}$ معادل مقدار برآورده شده متغیر وابسته (امید اجتماعی)، x_1 معادل مقدار مشاهده شده برای مؤلفه اول کیفیت حکمرانی (حاکمیت قانون)، x_2 معادل مقدار مشاهده شده برای مؤلفه دوم کیفیت حکمرانی (حق اظهار نظر و پاسخگویی)، x_3 معادل مقدار مشاهده شده برای مؤلفه سوم کیفیت حکمرانی (اثربخشی و کارایی)، x_4 معادل مقدار مشاهده شده برای مؤلفه چهارم کیفیت حکمرانی (کنترل فساد) و x_5 معادل مقدار مشاهده شده برای مؤلفه پنجم کیفیت حکمرانی (کیفیت مقررات) می‌باشد.

شکل ۲ - نمودار احتمال - احتمال (منبع: مطالعات نویسنده‌گان، ۱۴۰۰)

نتیجه‌گیری و ارائه پیشنهادها

امید اجتماعی ظرفیتی برآمده از قابلیت‌ها و ساختارهای سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی موجود در جامعه است که می‌تواند موجب رشد و پویایی هر جامعه‌ای گردد. امید اجتماعی، فرایندی رابطه‌ای است یعنی در ارتباط و هم‌فراخوانی و به عبارتی بهتر در یک رابطه چرخه‌ای تولید می‌گردد. به این معنا که نحوه ارزیابی از شرایط جامعه بر نگرش فرد تأثیر می‌گذارد، که به نوبه خود، باعث ایجاد انگیزه در او می‌شود و نحوه درک شخص از موقعیت را تغییر می‌دهد، همین درک از موقعیت و شرایط جامعه، مبنای امید یا ناامیدی او از روند آینده می‌شود. هدف از این پژوهش تعیین رابطه بین کیفیت حکمرانی و امید اجتماعی در بین جوانان ۲۰ تا ۳۵ سال شهر بوشهر بوده است. مدل مفهومی پژوهش که رابطه ابعاد متغیر مستقل کیفیت حکمرانی با امید اجتماعی را مفروض گرفته بود، با نظریه روستاین پیرامون تجربه‌های افراد در ارتباط با کارآمدی و عدالت نهادها در تولید امید، همچنین با نظریه‌های ریچارد رورتی که برآمدن مسئله امید در شرایط کنونی را پیامد محقق‌نشدن شعارهای امیدبخش موجود در جامعه یا به تعبیری دیگر از نظر رورتی «پیش‌گویی‌های ناکام» می‌داند و علاوه بر این با دیدگاه غسان هیچ، که ما با فکر کردن به واقعیت‌های بهتر در آینده، زندگی می‌کنیم و عملکرد دولت در تولید و توزیع نابرابر امید بین گروه‌های مختلف، باعث ناامیدی نسبت به آینده می‌شود، همخوانی دارد. در ضمن یافته‌های پژوهش با پژوهش‌های، عبدالمهی (۱۳۹۹)، عظیمی و همکاران (۱۳۹۸)،

مالمیر و همکاران (۱۳۹۸)، رفیعی‌راد و محمدی (۱۳۹۸)، نصرافیهانی و جواد‌یگانه (۱۳۹۸)، کوک و کوئرو (۲۰۱۹)، واسلیکر (۲۰۱۸)، جین و کیم (۲۰۱۸)، یوجی گندا (۲۰۱۶)، برایانت و ایلارد (۲۰۱۵)، همسویی دارد.

تحلیل رگرسیونی رابطه شاخص‌های پنج‌گانه کیفیت حکمرانی (حاکمیت قانون، حق اظهارنظر و پاسخگویی، کارایی و اثربخشی دولت، کنترل فساد و کیفیت مقررات) با امید اجتماعی نشان داد که مدل پژوهش، مدل مناسبی برای تبیین تغییرات امید اجتماعی در میان جوانان شهر بوشهر بوده و مجموع متغیرهای مستقل می‌تواند ۴۵ درصد از میزان تغییرات امید اجتماعی جوانان شهر بوشهر را تبیین نماید. اما آنچه که از تحلیل نتایج حاصل از یافته‌های پژوهش می‌توان استنباط کرد، این است که اگر شاخص‌های حکمرانی خوب در عملکرد دولت و نهادهای حکمرانی به شکل مطلوبی در جامعه رعایت شود، موجب ایجاد اعتماد به دولت در جوانان و افزایش امید آن‌ها به آینده بر اساس ظرفیت‌های موجود اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و سیاسی می‌گردد. بی‌تردید جامعه‌ای که با فقر، بیکاری، تورم، اختلاس و مسائل گوناگون اجتماعی درگیر است، نمی‌تواند چندان به آینده‌ای بهتر از اکنون امیدوار باشد. بنابراین جامعه امیدوار، جامعه‌ای است که، نهادهایش ظرفیت‌های مناسب را برای تولید امید اجتماعی در میان گروه‌های مختلف جامعه ایجاد کنند.

با توجه به نتایج پژوهش حاضر، به نهادهای دولتی، سازمان‌های حاکمیتی و مدیریتی مرتبط با این موضوع پژوهش پیشنهاد می‌گردد:

- تعهد خود را به مردم با تلاش برای حاکمیت قانون برای همه و اصلاح قواعد و روابط در امور اقتصادی، سیاسی و اجتماعی موجود در عمل اثبات کنند، تا با ایجاد اعتماد در جوانان نسبت به عملکرد خود، ظرفیت‌ها و شرایط تولید امید اجتماعی را در جامعه فراهم نمایند.
- مبارزه جدی با فساد در همه ابعاد آن، مبارزه با رشوه، رابطه مداری، اختلاس و ... به گونه‌ای که جوانان نتیجه و تأثیر آن را در ارتباط با نهادهای به وضوح ببینند تا اعتماد آن‌ها نسبت به عملکرد سامانه حکمرانی افزایش یافته و در نتیجه امید به آینده در آن‌ها ارتقا یابد.
- نهادهای سیاست‌گذار، اجرایی و نظارتی و مسئولان آن‌ها، باید با افزایش کارایی و اثربخشی اقدامات خود برای مقابله با بیکاری، گرانی، رکود، فقر، کاهش امنیت اجتماعی و حل مشکلات جوانان، سبب افزایش اعتماد به نظام حکمرانی گردند.
- وقتی جوانان از وضعیت اقتصادی ناراضی هستند و نظارت پیگیر و نتیجه‌بخشی نمی‌بینند، به نهادهای، مسئولان و دولت، بی‌اعتماد می‌شوند، توجه به کیفیت و اجرای قوانین و مقررات تنظیمی توسط نهادهای دولتی می‌تواند در جوانان، اعتماد و حس عاملیت برای هدف‌گذاری و تلاش برای تحقق آن در آینده را ایجاد و تقویت نماید.
- ضرورت شفاف‌سازی عملکرد نهادهای دولتی و تأکید بر آزادی بیان، آزادی احزاب و تشکلهای و اجتماعات و آزادی رسانه‌ها که بیانگر حق اظهارنظر مردم و جوانان و پاسخگوکردن و نظارت بر نهادهای دولتی به‌ویژه نهادهایی که اعتماد مردم به آن‌ها کم‌تر است، در دستور کار نظام حکمرانی قرار گیرد.

References

1. Abdollahi, A. (2020). Demographic and Socioeconomic Factors Affecting Hope for the Future in Tehran. *Iranian Population Studies*, 6(1), 315-342. doi: 10.22034/jips.2020.240642.1068 6 [In Persian]
2. Amirpanahi, M., Malmir, M., & Shokriani, M. (2016). The Status of Social Hope in Iran (Secondary Analysis of Social, Cultural and Moral Surveys). In this research, the unit of analysis is. *Journal of Social Work Research*, 3(9), 79-106. doi: 10.22054/rjsw.2016.9257 [In Persian]
3. Aronson, R. (2017). *We: Reviving Social Hope*. Chicago: University of Chicago Press. <https://doi.org/10.7208/9780226334837>
4. Asl Zaeem, M. (2019). Social Hope and Transformation of Understanding Change among Iranians. In: *Social Hope, What, Status and Etiology*, Hadi Khaniki et al. Tehran: Research Institute for Cultural and Social Studies, in collaboration with Rahman Institute, first edition, 527-550 [In Persian]
5. Azimi, M., Ebrahimi, M., & Jafari, F. (2019). What is social hope and its measurement criteria: A case study in Tehran. In: *Social Hope, What, Status and Etiology*, Hadi Khaniki et al. Tehran: Research Institute for Cultural and Social Studies Publications in collaboration with Rahman Institute, first edition, 157-173 [In Persian]
6. Bryant, J., & Ellard, J. (2015). Hope as a form of agency in the future thinking of disenfranchised young people. *Journal of Youth Studies*, 18(4), 485-499. <https://doi.org/10.1080/13676261.2014.992310>

7. Cook, J., & Cuervo, H. (2019). Agency, futurity and representation: Conceptualising hope in recent sociological work. *The Sociological Review*, 67(5), 1102-1117. <https://doi.org/10.1177/0038026119859177>
8. Fazeli, N. (2016). The issue of social hope in contemporary Iran (what role does social hope play in the lives of Iranians). Retrieved July 2020, from <http://www.ion.ir/news/144355> [In Persian]
9. Yuji, G. (2016). An International Comparison of Hope and Happiness in Japan, the UK, and the US. *Social Science Japan Journal*, 19(2), 153–172. <https://doi.org/10.1093/ssjj/jyw024>
10. Hage, G. (2003). Searching for hope in a shrinking society. Sydney: Pluto Press. <https://openresearch-repository.anu.edu.au/items/27ad226e-ccb0-4be3-a08f-642a13af8280>
11. Hage, G., & Papadopoulos, D. (2004). Migration, hope and the making of subjectivity in transnational capitalism. *International journal of critical Psychology*, 12, 107-121. https://www.academia.edu/1993181/Migrationhope_and_the_making_of_subjectivity_in_transnational_capitalism
12. Haidarpour, H., & Bezi Tanha, J. (2019). Guaranteeing Citizenship Rights in a Citizen-Oriented Political System and Establishing the Components of Social Welfare and Hope. In: *Social Hope, What, Status and Etiology*, Hadi Khaniki et al. Tehran: Publications of the Research Institute for Cultural and Social Studies in collaboration with the Rahman Institute, first edition, 455-465 [In Persian]
13. Jameel, A., Asif, M., & Hussain, A. (2019). Good Governance and Public Trust: Assessing the Mediating Effect of E-Government in Pakistan. *Lex Localis Journal of Local Self Government*, 17(2), 299–320. <https://doi.org/10.4335/17.2.299-320>
14. Janadaleh, A. (2019). Social Hope and the Responsibility of Historical Sociology: A Discourse on the Relationship between Historical Narratives and the Rise of the Problem of Hope. In: *Social Hope; What, status and etiology*, by Hadi Khaniki, Tehran: Research Institute for Cultural and Social Studies in collaboration with Rahman Institute, 491-509 [In Persian]
15. Jin, B., & Kim, Y. (2019). Rainbows in the society: A measure of hope for society. *Asian Journal of Social Psychology*, 22(1), 18–27. <https://doi.org/10.1111/ajsp.12339>
16. Kaufmann, D., Kraay, A., & Mastruzzi, M. (2010). The Worldwide Governance Indicators: A Summary of Methodology, Data and Analytical Issues. World Bank Policy Research Working Paper No. 5430, Available at SSRN: <https://ssrn.com/abstract=1682130>
17. Krafft, A. M., Perrig Chiello, P., & Walker, A. M. (Eds.). (2018). *Hope for a Good Life: Results of the Hope Barometer International Research Programme*. Switzerland: Springer, 215. DOI:10.1007/978-3-319-78470-0
18. Madani Ghahfarkhi, S. (2019). From individual hope to social hope: Understanding the concept of hope. In: *The Book of Social Hope, What It Is, Status and Etiology*. Tehran: Cultural and Social Research Institute and Rahman Institute, 26-32 [In Persian]
19. Malmir, M., Amirpanahi, M., & Shokriani, M. (2019). The situation of social hope in the provinces of the country: the current and future situation in Iran. In: *Social Hope, What, Status and Etiology*, Hadi Khaniki et al. Tehran: Cultural and Social Studies Research Institute Publications in collaboration with Rahman Institute, first edition, 243-258 [In Persian]
20. Mojahedi, MM. (2019). Culturalism in conflict with the politics of hope. In: *social hope, what it is, status and etiology*. Hadi Khaniki et al., Tehran: Research Institute for Cultural and Social Studies in collaboration with Rahman Institute, first edition, 331-359 [In Persian]
21. Morgan, M. (2016). The responsibility for social hope. *Thesis Eleven*, 136(1), 107-123. <https://doi.org/10.1177/0725513616647574>
22. Nasr Esfahani, A., Javadiyeh, Y., & Mohammad, R. (2019). Retirees' Attitudes Towards the Future: A Report on the Findings of the National Survey of Iranian Values and Attitudes. in: *Social Hope, What, Status and Etiology*, Hadi Khaniki et al. Tehran: Research Institute for Cultural and Social Studies in collaboration with Rahman Institute, first edition, 511-525 [In Persian]
23. Pleeging, E., van Exel, J., & Burger, M. (2021). Characterizing hope: An interdisciplinary overview of the characteristics of hope. *Applied Research in Quality of Life* 17(1), 1-43. <https://doi.org/10.1007/s11482-021-09967-x>
24. Pourezat, AA. (2014). *Fundamentals of Government Management*. Tehran, Samt Publications. ISBN : 9789645306951 [In Persian]

25. Rafieirad, AA., & Mohammadi, M. (2019). A study of hope for the future in adolescents in Lorestan province. In: Social hope, what, status and etiology, Hadi Khaniki et al. Tehran: Research Institute for Cultural and Social Studies Publications in collaboration with Rahman Institute, first edition, 279-259 [In Persian]
26. Rorty, R. (2015). Philosophy and Social Hope. Translated by Abdolhossein Azarang & Negar Naderi, Tehran: Ney Publishing. ISBN: 9789643127794
27. Rothstein, Bo., & Stolle, D. (2008). The State and Social Capital: An Institutional Theory of Generalized Trust. *Comparative Politics*, 40. 441-459. DOI:10.5129/001041508X12911362383354
28. Rothstein, Bo., & Teorell, J. (2015). Quality of Government. Elsevier, the second edition of International Encyclopedia of the Social & Behavioral Sciences: 690-694. <https://doi.org/10.1016/B978-0-08-097086-8.75048-3>
29. Rothstein, Bo. (2014). Social Domains and the Problem of Trust. Translators: Laden Rahbari, Mahmoud Sharipour, Mohammad Fazeli, Sajjad Fattahi, Tehran: Aga. ISBN: 9789643292393
30. Saei, A., Roshan, T. (2010). Analysis of Perception of the Quality of Governance in Iran. *Cultural Studies and Communication*, 6(21), 167-185. <https://www.sid.ir/paper/118256/fa> [In Persian]
31. Tavakoli, Gh., Babaei, S., & Sajjadih, A. (2020). Explanation and analysis of indicators of good governance in Vedja. *Defense Management and Research*, 19(87), 73-102. https://mdr.iuh.ac.ir/article_205605.html?lang=en [In Persian]
32. Waslekar, R, S. (2018). The World Hope Index. *JYI*. 34(6), 56-62. <https://www.jyi.org/2018-june/2018/6/1/the-world-hope-index>

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی